

عنوان مقاله:

نگاهی تحلیلی به انگیزه بکارگیری معماری پایدار در ساخت آسمان خراش ها

محل انتشار:

اولین همایش معماری پایدار (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نیما اتحادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه اسل

خلاصه مقاله:

همانطور که می دانیم بقای پایداری انسان و محیط انسانی وابسته به حفظ تعادل و تداوم جهان زیستی است که این خود پذیرش نقش و مسئولیت اخلاقی سرپرستی انسان بر منابع بوم شناختی و عملکردی آگاهانه و هوشمند را در تنظیم رابطه وی با محیط طبیعی می طلبد. رویکرد معماری پایدار در پاسخ به این عملکرد آگاهانه و ملاحظات رو به گسترش نسبت به پیامدهای فعالیت های انسانی بر محیط، به عنوان نگرشی بازبینی شده به معماری مطرح شده است. گرم شدن کره زمین و نازک شدن لایه ازن بعلت استفاده از انواع آلاینده ها، افزایش آلودگی محیط زیست و انقراض گونه های زیستی همه و همه با هم در آمیخته تا ضرورت بوم شناسی و مسائل زیست محیطی را برای آینده قابل پیش بینی گردانند. بنابراین مفهوم معماری پایدار- چه به عنوان عملی در راستای خلق فضای انسانی و تنظیم رابطه انسان و محیط فیزیکی و چه به عنوان محصول این فرآیند- همواره با محیط پایدار درآمیخته و در یک چهارچوب کلی می توان آن را به معنی "خلق محیط پایدار انسان ساخت" تعبیر نمود. معماری پایدار با اتخاذ رویکردی جدید به ساختمان و محیط اطراف، سعی در تقلیل تاثیرات مضرات در جهت حفظ و محافظت هوا، آب و زمین با انتخاب مصالح ساختمانی و شیوه های ساختمانی زیست محیطی دارد. ما در این مقاله به معرفی نمونه های موفق و مصادیق بکارگیری معماری پایدار در آسمان خراش های نقاط مختلف جهان می پردازیم. سعی در بررسی جایگاه کاربردی معماری پایدار، گرایش و تمایل تکنولوژی و انگیزه قرار گرفته در پس این آسمان خراش ها را داریم. با نگاهی به چندین مثال و مطالعات موردی از آسمان خراش ها در مناطق آمریکا، چین، اروپا و خاورمیانه، به ارائه و شرح یک نگاه فراگیر به آسمان خراش های پایدار در اطراف جهان و تحلیل و نقد انگیزه برای ساخت آنها می پردازیم.

کلمات کلیدی:

آسمان خراش، معماری پایدار، مصرف، انرژی، باد، نور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/78858>

